

Ročník 1974

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 28

Vydána dne 28. prosince 1974

Cena K.

OBSAH:

138. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Smlouvě mezi Československou socialistickou republikou a Nizozemským královstvím o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku
139. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Německé demokratické republiky o činnosti kulturních a informačních středisek v Praze a v Berlíně
- Oznámení o vydání obecných právních předpisů
-

138

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 22. listopadu 1974

**o Smlouvě mezi Československou socialistickou republikou a Nizozemským královstvím
o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku**

Dne 4. března 1974 byla v Praze podepsána Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Nizozemským královstvím o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku.

Se Smlouvou vyslovilo souhlas Federální shro-

máždění Československé socialistické republiky a prezident republiky ji ratifikoval.

Podle svého článku 31 Smlouva vstoupila v platnost dnem 5. listopadu 1974.

Český text Smlouvy se vyhláší současně.

První náměstek ministra:

Krajčír v. r.

S M L O U V A

**mezi Československou socialistickou republikou a Nizozemským královstvím
o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku**

Vláda Československé socialistické republiky
a vláda Nizozemského království,
přejíce si uzavřít smlouvu o zamezení dvojího
zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní
z příjmu a z majetku

se dohodly takto:

KAPITOLA I

Rozsah použití smlouvy

Článek 1

Osoby na které se smlouva vztahuje

Tato smlouva se vztahuje na osoby, které mají
bydliště či sídlo v jednom nebo v obou státech.

Článek 2

Daně, na které se smlouva vztahuje

1. Tato smlouva se vztahuje na daně z příjmu
a z majetku, vybírané ve prospěch každého z obou
států nebo jeho nižších správních útvarů nebo
místních úřadů, ať je způsob vybírání jakýkoli.

2. Za daně z příjmu a z majetku se považují
všechny daně vybírané z celkového příjmu, z cel-
kového majetku, nebo z částí příjmu nebo majetku
včetně daní ze zisků, pocházejících ze zcizení mo-
vitého nebo nemovitého majetku, daně z úhrnu
mezd nebo platů, placené podniky, jakož i daně
z přírůstku hodnoty.

3. Současné daně, na které se smlouva vzta-
huje, jsou obzvláště:

a) pokud jde o Nizozemí:

daň z příjmu (de inkomstenbelasting),
daň ze mzdy (de loonbelasting),
daň společností (de vennootschapsbelasting),
daň z dividend (de dividendbelasting),
daň z jmění (de vermogensbelasting),
(dále nazývané „nizozemská daň“);

b) pokud jde o Československo:

daň zemědělská,
daň domovní,
odvod ze zisku a daň ze zisku,
daň z příjmů obyvatelstva,
daň ze mzdy,
daň z příjmů z literární a umělecké činnosti
(dále nazývané „československá daň“).

4. Smlouva se bude také vztahovat na všechny
totožné nebo podstatně obdobné daně, které budou
později ukládány vedle současných daní nebo místo
nich. Příslušné úřady obou států si budou vzájemně
oznamovat všechny významné změny, které byly
uskutečněny v jejich příslušných daňových záko-
nech.

KAPITOLA II

Definice

Článek 3

Všeobecné definice

1. V této smlouvě, pokud souvislost nevyžaduje
odlišný výklad:

a) výraz „stát“ označuje Nizozemí nebo Česko-
slovensko, jak to vyžaduje souvislost;
výraz „státy“ označuje Nizozemí a Českoslo-
vensko;

b) výraz „Nizozemí“ zahrnuje část Nizozemského
království, která je umístěna v Evropě, a část
mořského dna a jeho podzemí pod Severním
mořem, nad nímž Nizozemské království vyko-
nává výsostná práva v souladu s mezinárodním
právem;

c) výraz „Československo“ označuje Českosloven-
skou socialistickou republiku;

d) výraz „osoba“ zahrnuje fyzické osoby, společ-
nosti a všechna jiná sdružení osob;

e) výraz „společnost“ označuje každou právnic-
kou osobu nebo každou podstatu, která je po-
važována za právnickou osobu pro účely zda-
nění;

f) výrazy „podnik jednoho z obou států“ a „podnik
druhého státu“ označují podle okolností pod-
nik provozovaný osobou mající bydliště či sí-
dlo v jednom z obou států nebo podnik pro-
vozoovaný osobou mající bydliště či sídlo
v druhém státě;

g) výraz „příslušný úřad“ označuje:

1. v případě Nizozemí ministra financí nebo
jeho zmocněného zástupce,
2. v případě Československa ministra financí
Československé socialistické republiky
nebo jeho zmocněného zástupce.

2. Každý výraz, který není jinak definován,
má pro aplikaci této smlouvy kterýmkoli z obou
států smysl, který je mu určen právními předpisy
tohoto státu, které upravují daně, jež jsou před-
mětem této smlouvy, pokud souvislost nevyžaduje
odlišný výklad.

Článek 4

Daňový domciil

1. Výraz „osoba mající bydliště či sídlo v jednom z obou států“ znamená pro účely této smlouvy jakoukoli osobu, která je podle zákonů tohoto státu podrobena zdanění z důvodu svého bydliště, stálého pobytu, místa vedení nebo jakéhokoli jiného kritéria podobné povahy.

2. Fyzická osoba, která je členem diplomatické mise nebo konzulárního úřadu jednoho z obou států v druhém nebo v třetím státě a která je státním občanem vysílajícího státu, bude pro účely této smlouvy považována za osobu, mající bydliště ve vysílajícím státě, jestliže je tam podrobena stejným závazkům, pokud jde o daně z příjmu a z majetku, jako osoby, které v tomto státě mají bydliště.

3. Jestliže fyzická osoba má podle ustanovení odstavce 1 bydliště v obou státech, rozhodne se případ podle těchto pravidel:

- a) Předpokládá se, že tato osoba má bydliště v tom státě, v němž má stálý byt. Jestliže má stálý byt v obou státech, předpokládá se, že má bydliště v tom státě, s nímž jsou její osobní a hospodářská pouta nejužší (středisko životních zájmů).
- b) Jestliže nemůže být určen stát, v němž tato osoba má středisko svých životních zájmů, nebo jestliže nemá stálý byt v žádném z obou států, předpokládá se, že má bydliště v tom státě, ve kterém se obvykle zdržuje.
- c) Jestliže se tato osoba obvykle zdržuje v obou státech, nebo jestliže se obvykle nezdržuje v žádném z nich, předpokládá se, že má bydliště v tom státě, jehož je státním občanem.
- d) Jestliže tato osoba je státním občanem obou států, nebo jestliže není státním občanem žádného z nich, rozhodnou příslušné úřady těchto států otázku vzájemnou dohodou.

4. Jestliže osoba jiná, než osoba fyzická má podle ustanovení odstavce 1 sídlo v obou státech, předpokládá se, že má sídlo v tom státě, v němž je místo jejího skutečného vedení.

Článek 5

Stálá provozovna

1. Výraz „stálá provozovna“ označuje pro účely této smlouvy trvalé zařízení pro podnikání, v němž podnik vykonává zcela nebo zčásti svoji činnost.

2. Výraz „stálá provozovna“ zahrnuje obzvláště:

- a) místo vedení,
- b) závod,
- c) kancelář,
- d) továrnu,

e) dílnu,

f) důl, lom nebo jiné místo, kde se těží přírodní zdroje.

3. Výraz „stálá provozovna“ nezahrnuje:

- a) zařízení, které se využívá pouze za účelem uskladnění, vystavení nebo zasílání zboží patřícího podniku;
- b) zásobu zboží patřícího podniku, která se udržuje pouze za účelem uskladnění, vystavení nebo zasílání;
- c) zásobu zboží patřícího podniku, která se udržuje pouze za účelem jeho zpracování jiným podnikem;
- d) trvalé zařízení sloužící podnikání, které se udržuje pouze za účelem nákupu zboží nebo shromažďování informací pro podnik;
- e) trvalé zařízení sloužící podnikání, které se udržuje pouze za účelem reklamy, poskytování informací, vědeckého výzkumu nebo podobných činností pro podnik, které mají přípravný nebo pomocný charakter;
- f) provádění stavby nebo montáže.

4. Osoba jednající v jednom z obou států v zastoupení podniku druhého státu — jiná než nezávislý zástupce, na kterého se vztahuje odstavec 5 se bude považovat za stálou provozovnu v prvně zmíněném státě, jestliže má a obvykle vykonává v tomto státě plnou moc opravňující ji uzavírat smlouvy jménem podniku, pokud její činnost není omezena na nákupy zboží pro podnik.

5. Za stálou provozovnu podniku jednoho z obou států se ve druhém státě nepovažuje pouhá skutečnost, že podnik provozuje činnost v tomto druhém státě prostřednictvím makléře, generálního komisionáře nebo jiného nezávislého zástupce, pokud tyto osoby jednají v rámci své řádné činnosti.

6. Skutečnost, že společnost, která má sídlo v jednom z obou států, kontroluje nebo je kontrolována společností, která má sídlo v druhém státě, nebo která provádí činnost v tomto druhém státě (ať prostřednictvím stálé provozovny či jinak), neučiní sama o sobě z jedné z obou společností stálou provozovnu druhé společnosti.

KAPITOLA III

Zdanění příjmu

Článek 6

Příjem z nemovitého majetku

1. Příjem z nemovitého majetku může být zdaněn ve státě, ve kterém je takový majetek umístěn.

2. Výraz „nemovitý majetek“ se určí ve shodě s právními předpisy státu, ve kterém je takový majetek umístěn. Výraz v každém případě zahrnuje příslušenství nemovitého majetku, živý i mrtvý in-

ventář, užívaný v zemědělství a lesnictví, práva, na která se aplikují ustanovení občanského práva o pozemkovém vlastnictví, právo požívání nemovitého majetku a práva na proměnlivé nebo pevné platy, poskytované jako náhrada za těžení nebo za právo na těžení nerostných ložisek, pramenů a jiných přírodních zdrojů a pohledávky jakéhokoli druhu zajištěné zástavním právem na nemovitosti s výjimkou obligací. Lodi, čluny a letadla se nepovažují za nemovitý majetek.

3. Ustanovení odstavce 1 se použijí na příjem plynoucí z přímého užívání, nájmu nebo jakéhokoli jiného způsobu užívání nemovitého majetku.

4. Ustanovení odstavců 1 a 3 se vztahují rovněž na příjem z nemovitého majetku podniku a na příjem z nemovitého majetku užívaného pro výkon svobodného povolání.

Článek 7

Zisky podniků

1. Zisky podniku jednoho z obou států podléhají zdanění pouze v tomto státě, pokud podnik neprovozuje činnost v druhém státě prostřednictvím stále provozovny, která je tam umístěna. Jestliže podnik takovou činnost provozuje, mohou být zisky podniku zdaněny v tomto druhém státě, avšak pouze v tom rozsahu, v jakém je lze přičítat této stále provozovně.

2. Jestliže podnik jednoho z obou států provozuje činnost ve druhém státě prostřednictvím stále provozovny, která je tam umístěna, přisuzují se v každém státě této stále provozovně zisky, které by podle očekávání mohla docílit, kdyby vykonávala totožné nebo obdobné činnosti za stejných nebo obdobných podmínek jako samostatný podnik a obchodovala zcela nezávisle s podnikem, jehož je stálou provozovnou.

3. Při stanovení zisků stále provozovny se povoluje odečíst náklady, které byly vynaloženy na účely této stále provozovny, včetně nákladů na vedení a všeobecných administrativních výloh, ať ve státě, ve kterém je stálá provozovna umístěna, či jinde.

4. Pokud je v některém státě obvyklé určovat zisky, které mají být přičteny stále provozovně, na základě rozdělení celkových zisků podniku jeho různými částmi, nic v odstavci 2 nebrání tomu, aby tento stát určil zisky, jež mají být zdaněny, takovým rozdělením, jaké je obvyklé; přijatá metoda dělení musí však být taková, aby výsledek byl v souladu se zásadami, stanovenými v tomto článku.

5. Stále provozovně nebudou přičteny žádné zisky z toho důvodu, že tato stálá provozovna pouze nakupovala zboží pro podnik.

6. Zisky, které mají být přičteny stále provozovně, budou pro účely předešlých odstavců stanoveny každý rok stejnou metodou, pokud nebude náležitý a dostatečný důvod pro jiný postup.

7. Pokud zisky zahrnují části příjmu, o nichž se pojednává odděleně v jiných článcích této smlouvy, nebudou ustanovení oněch článků dotčena ustanoveními tohoto článku.

Článek 8

Lodní a letecká doprava

1. Zisky z provozu lodí a letadel v mezinárodní dopravě podléhají zdanění jen ve státě, ve kterém je místo skutečného vedení podniku.

2. Zisky z provozu člunů používaných ve vnitrozemské vodní dopravě podléhají zdanění jen ve státě, ve kterém je místo skutečného vedení podniku.

3. Jestliže místo skutečného vedení podniku námořní nebo vnitrozemské vodní dopravy je na palubě lodi nebo člunu, předpokládá se, že je umístěno ve státě, ve kterém je domovský přístav lodi nebo člunu, nebo, jestliže není domovský přístav, ve státě, ve kterém má provozovatel lodi nebo člunu bydliště či sídlo.

Článek 9

Sdružené podniky

Jestliže

- a) podnik jednoho z obou států se podílí přímo nebo nepřímo na vedení, kontrole nebo jmění podniku druhého státu, nebo
- b) tytéž osoby se podílejí přímo nebo nepřímo na vedení, kontrole nebo jmění podniku jednoho z obou států i podniku druhého státu,

a v obou případech byly mezi oběma podniky sjednány nebo jim uloženy v jejich obchodních nebo finančních vztazích podmínky, které se liší od podmínek, které by byly sjednány mezi nezávislými podniky, mohou být jakékoli zisky, kterých by byl, nebýt těchto podmínek, dosáhl jeden z podniků, avšak následkem těchto podmínek jich nedosáhl, zahrnuty do zisků tohoto podniku a zdaněny.

Článek 10

Dividendy

1. Dividendy vyplácené společností, která má sídlo v jednom z obou států, osobě, která má bydliště či sídlo v druhém státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Nicméně tyto dividendy mohou být zdaněny ve státě, ve kterém má sídlo společnost, která je vyplácí, a to podle zákonů tohoto státu. Daň takto stanovená však nemůže přesáhnout 10 % hrubé částky dividend.

3. Stát, ve kterém má sídlo společnost vyplácející dividendy, nezdaní bez ohledu na ustanovení odstavce 2 dividendy, vyplácené touto společností společnosti, jejíž jmění je zcela nebo zčásti rozděleno na akcie a která má sídlo ve druhém státě a vlastní přímo nejméně 25 % jmění společnosti, vyplácející dividendy.

4. Příslušné úřady států upraví vzájemnou dohodou způsob aplikace odstavců 2 a 3.

5. Ustanovení odstavců 2 a 3 se nedotknou zdanění zisků společností, z nichž jsou dividendy vypláceny.

6. Výraz „dividendy“, použitý v tomto článku, označuje příjmy z akcií, z požitkových listů nebo práv, kuksů, zakladatelských podílů nebo jiných práv s podílem na ziscích, právě tak jako příjmy z pohledávek s podílem na ziscích a příjmy z jiných společenských práv, které jsou postaveny na roveň příjmům z akcií daňovými předpisy státu, v němž má sídlo společnost vyplácející dividendy.

7. Ustanovení odstavců 1, 2 a 3 se nepoužijí, jestliže příjemce dividend mající bydliště či sídlo v jednom z obou států má v druhém státě, v němž má sídlo společnost vyplácející dividendy, stálou provozovnu, s níž je ve skutečnosti spojena účast, na jejímž základě se dividendy vyplácejí. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7.

8. Jestliže společnost, která má sídlo v jednom státě, dosahuje zisky nebo příjem z druhého státu, tento druhý stát nesmí ukládat žádné daně z dividend vyplácených společnostmi osobám, které nemají bydliště či sídlo v tomto druhém státě, ani podrobit nerozdělené zisky společnosti dani z nerozdělených zisků, i když vyplácené dividendy nebo nerozdělené zisky pozůstávají zcela nebo zčásti ze zisků nebo příjmu, které byly dosaženy v tomto druhém státě.

Článek 11

Úroky

1. Úroky, které mají zdroj v jednom z obou států a vyplácejí se osobě mající bydliště či sídlo v druhém státě, budou podléhat zdanění pouze v tomto druhém státě.

2. Výraz „úroky“, použitý v tomto článku, označuje příjmy z veřejných dluhopisů, obligací nebo dlužních úpisů, zajištěných i nezajištěných zástavním právem na nemovitosti, pokud neposkytují právo na podíl ze zisku, a z pohledávek jakéhokoli druhu, nezajištěných zástavním právem na nemovitosti, právě tak jako všechny jiné příjmy, postavené na roveň příjmům z půjček daňovými předpisy státu, ve kterém mají tyto příjmy zdroj.

3. Ustanovení odstavce 1 se nepoužije, jestliže příjemce úroků, který má bydliště či sídlo v jednom z obou států, má v druhém státě, v němž je zdroj úroků, stálou provozovnu, k níž se ve skutečnosti váže pohledávka, která je zdrojem úroků. V takovém případě se použije článek 7.

4. Jestliže částka úroků, posuzována se zřetelem k pohledávce, ze které jsou placeny, přesahuje v důsledku zvláštních vztahů, které existují mezi dlužníkem a věřitelem nebo mezi oběma a třetí osobou, částku, která by byla sjednána mezi dlužníkem a věřitelem, kdyby nebylo takových

vztahů, použijí se ustanovení tohoto článku pouze na posléze zmíněnou částku. V tomto případě částka platů, která ji přesahuje, bude zdaněna podle právních předpisů každého státu s přihlédnutím k ostatním ustanovením této smlouvy.

Článek 12

Licenční poplatky

1. Licenční poplatky mající zdroj v jednom z obou států a vyplácené osobě mající bydliště či sídlo v druhém státě mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Takové licenční poplatky však mohou být zdaněny ve státě, ve kterém je jejich zdroj, a to podle právních předpisů tohoto státu. Daň takto stanovená však nepřekročí 5 % částky licenčních poplatků.

3. Příslušné úřady obou států upraví vzájemnou dohodou způsob aplikace odstavce 2.

4. Výraz „licenční poplatky“, použitý v tomto článku, označuje platy jakéhokoli druhu, přijaté náhradou za užití nebo za právo na užití jakéhokoli autorského práva k dílu literárnímu, uměleckému nebo vědeckému, včetně kinematografických filmů, jakéhokoli patentu, ochranné známky, návrhu nebo modelu, plánu, tajného návodu nebo výrobního postupu, za užívání nebo právo na užívání průmyslového, obchodního nebo vědeckého zařízení, nebo za informace vztahující se na průmyslové, obchodní nebo vědecké zkušenosti.

5. Ustanovení odstavců 1 a 2 se nepoužijí, jestliže příjemce licenčních poplatků, mající bydliště nebo sídlo v jednom z obou států, má v druhém státě, ve kterém je zdroj licenčních poplatků, stálou provozovnu, k níž se ve skutečnosti váže právo nebo majetek, které jsou zdrojem licenčních poplatků. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7.

6. Předpokládá se, že licenční poplatky mají zdroj v jednom z obou států, jestliže plátcem je tento stát sám, nižší správní útvar, místní úřad nebo osoba, která má bydliště či sídlo v tomto státě. Jestliže však osoba platící licenční poplatky, má bydliště či sídlo v jednom z obou států nebo ne, má v jednom z obou států stálou provozovnu a jestliže v souvislosti s touto stálou provozovnou byla uzavřena smlouva, na jejímž základě jsou licenční poplatky placeny, a jestliže takové licenční poplatky jdou k tíži této stálé provozovně, bude se předpokládat, že zdroj takových licenčních poplatků je ve státě, ve kterém je stálá provozovna umístěna.

7. Jestliže částka licenčních poplatků, posuzována se zřetelem k užívání, právu nebo informaci, za něž jsou placeny, přesahuje v důsledku zvláštních vztahů, které existují mezi dlužníkem a věřitelem nebo mezi oběma a třetí osobou, částku, která by byla sjednána mezi dlužníkem a věřitelem,

lem, kdyby nebylo takových vztahů, použijí se ustanovení tohoto článku pouze na posléze zmíněnou částku. V tomto případě přesahující částka platů zůstane podrobena dani podle právních předpisů obou států s přihlédnutím k ostatním ustanovením této smlouvy.

Článek 13.

Omezení článků 10, 11 a 12

Mezinárodní organizace, jejich orgány a úředníci a členové diplomatických misí a konzulárních úřadů třetího státu, kteří jsou přítomni v jednom z obou států, nemají ve druhém státě nárok na daňové slevy nebo osvobození podle článku 10, 11 a 12 s ohledem na částí příjmu, o nichž se pojednává v těchto člancích, a které mají zdroj v tomto druhém státě, jestliže takové částí příjmu nejsou podrobeny dani z příjmu v prvně jmenovaném státě.

Článek 14

Kapitálové zisky

1. Zisky ze zcizení nemovitého majetku, jehož definice je uvedena v odstavci 2 článku 6, mohou být zdaněny ve státě, ve kterém je takový majetek umístěn.

2. Zisky ze zcizení movitého majetku, který je částí provozního majetku používaného stálou provozovnou, kterou má podnik jednoho z obou států v druhém státě, nebo ze zcizení movitého majetku, který je částí stálé základny, kterou osoba mající bydliště v jednom z obou států má ve druhém státě za účelem výkonu svobodného povolání, včetně takových zisků ze zcizení takové stálé provozovny (samotné nebo spolu s celým podnikem) nebo takové stálé základny, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

3. Nehledě na ustanovení odstavce 2, podléhají zisky ze zcizení lodí nebo letadel používaných v mezinárodní dopravě a člunů používaných ve vnitrozemské vodní dopravě a movitého majetku, určeného k provozu takových lodí, letadel a člunů, zdanění pouze ve státě, ve kterém je místo skutečného vedení podniku. Pro účely tohoto odstavce se použijí ustanovení odstavce 3 článku 8.

4. Zisky ze zcizení jakéhokoli majetku, jiného než toho, o němž se pojednává v odstavcích 1, 2 a 3, podléhají zdanění jen ve státě, ve kterém má zcizitel bydliště či sídlo.

Článek 15

Svobodná povolání

1. Příjmy, které osoba mající bydliště v jednom z obou států pobírá za služby poskytované při výkonu svobodného povolání nebo jiné nezávislé činnosti podobné povahy, podléhají zdanění pouze

v tomto státě, ledaže tato osoba má pravidelně k dispozici v druhém státě stálou základnu pro vykonávání svých činností. Jestliže má takovou stálou základnu, může být příjem zdaněn v tomto druhém státě, avšak pouze v takovém rozsahu, v jakém jej lze přičítat této stálé základně.

2. Výraz „svobodná povolání“ zahrnuje nezávislé činnosti vědecké, literární, umělecké, vychovatelské nebo učitelské, jakož i nezávislé činnosti lékařů, právníků, inženýrů, architektů, dentistů a účetních.

Článek 16

Závislá zaměstnání

1. Mzdy, platy a jiné podobné odměny, které osoba mající bydliště v jednom z obou států pobírá z důvodu zaměstnání, podléhají s výhradou ustanovení článků 17, 19 a 20 zdanění pouze v tomto státě, ledaže zaměstnání je vykonáváno v druhém státě. Jestliže je tam zaměstnání vykonáváno, mohou být odměny, přijaté z tohoto zaměstnání, zdaněny v tomto druhém státě.

2. Odměny, které osoba mající bydliště v jednom z obou států pobírá z důvodu zaměstnání, vykonávaného ve druhém státě, podléhají bez ohledu na ustanovení odstavce 1 zdanění pouze v prvně zmíněném státě, jestliže:

- a) příjemce je přítomen ve druhém státě během jednoho nebo více období nepřesahujících v úhrnu 183 dny v příslušném daňovém roce, a
- b) odměny jsou vypláceny zaměstnavatelem nebo v zastoupení zaměstnavatele, který nemá bydliště či sídlo v tomto druhém státě, a
- c) odměny nejdou k tíži stálé provozovně nebo stálé základně, kterou má zaměstnavatel ve druhém státě.

3. Odměny, které osoba mající bydliště v jednom z obou států pobírá z důvodu zaměstnání vykonávaného na palubě lodí nebo letadla používaných v mezinárodní dopravě nebo na palubě člunu používaného ve vnitrozemské vodní dopravě, podléhají bez ohledu na předchozí ustanovení tohoto článku zdanění pouze v tomto státě.

Článek 17

Tantiémy

1. Tantiémy a podobné platy, které osoba mající bydliště v Nizozemí, pobírá z titulu své funkce člena správní nebo dozorčí rady společnosti, která má sídlo v Československu, mohou být zdaněny v Československu.

2. Odměny a jiné platy, které osoba mající bydliště v Československu pobírá z titulu své funkce ve vedení společnosti, která má sídlo v Nizozemí, jako „bestuurder“ nebo jako „commissaris“, mohou být zdaněny v Nizozemí.

Článek 18

Umělci a sportovci

Příjmy, které pobírají výdělečně činní divadelní, filmoví, rozhlasoví nebo televizní umělci, hudebníci a sportovci z této své osobní činnosti, mohou být bez ohledu na ustanovení článku 15 a 16 zdaněny v tom státě, ve kterém jsou tyto činnosti vykonávány.

Článek 19

Penze

Penze a jiné podobné odměny, vyplácené osobě, která má bydliště v jednom z obou států v souvislosti s dřívějším zaměstnáním, podléhají s výhradou ustanovení odstavce 1 článku 20 zdanění pouze v tomto státě.

Článek 20

Veřejné funkce

1. Odměny včetně penzí, vyplácené jedním z obou států, jeho nižšími správními útvary nebo místními úřady, nebo vyplácené z fondů, které byly jimi zřízeny, kterémukoli jednotlivci s ohledem na služby prokazané tomuto státu, jeho nižšímu správnímu útvaru nebo místnímu úřadu při výkonu funkcí veřejné povahy, mohou být zdaněny v tomto státě.

2. Ustanovení článku 16, 17 a 19 se použijí na odměny nebo penze za služby prokazané v souvislosti s jakoukoliv výrobní nebo obchodní činností, které jsou prováděny některým z obou států, jeho nižším správním útvarem nebo místním úřadem.

Článek 21

Profesoři a učitelé

Odměny, které profesor nebo učitel, který má bydliště v jednom z obou států, a který se zdržuje v druhém státě za účelem vyučování po dobu nepřesahující dva roky na některé universitě, koleji nebo jiném vyučovacím ústavu v tomto druhém státě, pobírá za takové vyučování, podléhají zdanění pouze v prvně zmíněném státě.

Článek 22

Studenti

Platy, které student nebo učeň, který má nebo měl dříve bydliště v jednom z obou států a který se zdržuje v druhém státě pouze za účelem svého vzdělání nebo výcviku, pobírá na úhradu nákladů své výživy a ubytování, vzdělání nebo výcviku, nebudou zdaněny v tomto druhém státě, jestliže tyto platy mu byly poukázány ze zdrojů mimo tento druhý stát.

Článek 23

Příjmy výslovně neuvedené

Části příjmu osoby, mající bydliště či sídlo v jednom z obou států, které nejsou výslovně uvedeny v předchozích článcích této smlouvy, budou podléhat zdanění jen v tomto státě.

KAPITOLA IV

Zdanění majetku

Článek 24

Majetek

1. Nemovitý majetek, jehož definice je uvedena v odstavci 2 článku 6, může být zdaněn ve státě, ve kterém je takový majetek umístěn.

2. Movitý majetek, který je částí provozního majetku stále provozovny podniku, nebo movitý majetek náležející ke stále základně používané k výkonu svobodného povolání, může být zdaněn ve státě, ve kterém je stále provozovna nebo stálá základna umístěna.

3. Neohledě na ustanovení odstavce 2, podléhají lodí a letadla používané v mezinárodní dopravě a čluny používané ve vnitrozemské vodní dopravě, jakož i movitý majetek patřící k provozu takových lodí, letadel a člunů, zdanění pouze ve státě, ve kterém je umístěno skutečné vedení podniku. Pro účely tohoto odstavce se použijí ustanovení odstavce 3 článku 8.

4. Všechny ostatní části majetku osoby, která má bydliště či sídlo v jednom z obou států, podléhají zdanění pouze v tomto státě.

KAPITOLA V

Článek 25

Vyloučení dvojího zdanění

Dvoji zdanění se vyloučí tímto způsobem:

A. V případě Nizozemí

1. Nizozemí může při ukládání daní osobám, které mají v Nizozemí bydliště či sídlo, zahrnout do základu, ze kterého se takové daně vyměřují, části příjmu nebo majetku, které mohou být podle ustanovení této smlouvy zdaněny v Československu.

2. Aniž by se omezovala aplikace ustanovení o kompenzaci ztrát podle vnitrostátních předpisů o zamezení dvojího zdanění, povolí Nizozemí odečíst od částky daně vypočtené podle odstavce 1 tohoto článku částku rovnající se takové části této daně, která je ve stejném poměru k výše zmíněné dani, jako část příjmu nebo jmění, která je zahrnuta do základu zmíněného v odstavci 1 tohoto článku a může být zdaněna v Československu podle článků 6, 7, 10 odstavec 7, článku 11 odstavec

3, článku 12 odstavec 5, článku 14 odstavec 1 a 2, článku 15, článku 16 odstavec 1, článku 17 odstavec 1, článku 20, článku 24 odstavec 1 a 2 této smlouvy, k celkovému příjmu nebo majetku, které tvoří základ zmíněný v odstavci 1 tohoto článku.

3. Dále Nizozemí povolí snížení daně vypočtené ve shodě s předchozími odstavci tohoto článku a týkající se částí příjmu, které mohou být zdaněny v Československu podle článku 10 odstavec 2, článku 12 odstavec 2 a článku 18 a jsou zahrnuty do základu zmíněného v odstavci 1 tohoto článku. Částka, o kterou se daň sníží, se bude rovnat menší částce z těchto dále uvedených částek:

- a) částce rovnající se československé dani nebo
- b) částce nizozemské daně, která je ve stejném poměru k částce daně vypočtené podle odstavce 1 tohoto článku jako částka zmíněných částí příjmu k částce příjmu, který tvoří základ zmíněný v odstavci 1 tohoto článku.

B. V případě Československa

1. Příjmy jiné než ty, o nichž se pojednává dále v odstavci 2, budou osvobozeny od československých daní, jestliže tyto příjmy mohou být podle ustanovení této smlouvy zdaněny v Nizozemí.

2. Pokud jde o příjmy uvedené v článcích 10, 12, 17 a 18, které podléhají nizozemské dani podle ustanovení těchto článků, přizná Československo osobám, jejichž bydliště či sídlo je v Československu a které pobírají takové příjmy z Nizozemí, dobropis na daň, odpovídající částce daně vybrané v Nizozemí. Tento dobropis nepřesahující částku daně vybrané v Nizozemí z takových příjmů se započte na československé daně, do jejichž základu jsou zmíněné příjmy zahrnuty.

3. Nehledě na ustanovení odstavců 1 a 2, může být československá daň vypočtena z příjmu zdanitelného v Československu podle této smlouvy sazbou odpovídající celkovému příjmu podléhajícímu zdanění podle československých právních předpisů.

KAPITOLA VI

Zvláštní ustanovení

Článek 26

Zákaz diskriminace

1. Příslušníci jednoho z obou států bez ohledu na to, zda mají v tomto státě bydliště či sídlo, nebudou podrobeni ve druhém státě žádnému zdanění nebo povinnosti s ním spojeným, které by byly jiné nebo tíživější než zdanění a s ním spojené povinnosti, jimž jsou nebo mohou být podrobeni příslušníci tohoto druhého státu za stejných okolností.

2. Výraz „příslušníci“ znamená:

- a) všechny fyzické osoby, které jsou státními občany jednoho z obou států,

- b) všechny právnické osoby, společnosti a sdružení, ustavené podle zákonů platných v některém z obou států.

3. Při zdanění stále provozovny, kterou podnik jednoho z obou států má ve druhém státě, nebude postupováno méně příznivě v tomto druhém státě než při zdanění, ukládaném podnikům tohoto druhého státu, které provozují tutéž činnost. Toto ustanovení nebude vykládáno jako závazek jednoho z obou států poskytnout osobám majícím bydliště v druhém státě jakékoli osobní slevy, výhody a úlevy pro daňové účely z důvodu jejich občanského stavu nebo povinností k rodině, které poskytuje občanům, majícím na jeho území bydliště.

4. Podniky jednoho z obou států, jejichž jmění je zcela nebo zčásti, přímo nebo nepřímo vlastněno nebo kontrolováno, jednou nebo více osobami majícími bydliště či sídlo v druhém státě, nebudou podrobeny v první jmenovaném státě žádnému zdanění nebo povinnosti s ním spojeným, které by byly jiné nebo tíživější než zdanění a s ním spojené povinnosti, jimž jsou nebo mohou být podrobeny jiné podobné podniky první jmenovaného státu.

5. Výraz „zdanění“ v tomto článku znamená daň jakéhokoli druhu a názvu.

Článek 27

Řešení případů vzájemnou dohodou

1. Jestliže osoba mající bydliště či sídlo v jednom z obou států se domnívá, že opatření jednoho nebo obou států má nebo bude mít pro ni za následek zdanění, které není v souladu s touto smlouvou, může nezávisle na právních prostředcích, které poskytuje vnitrostátní zákonodárství těchto států, předložit svůj případ příslušnému úřadu státu, ve kterém má bydliště či sídlo.

2. Tento příslušný úřad se bude snažit, jestliže námitka se mu bude zdát oprávněná a jestliže sám není s to najít uspokojivé řešení, rozhodnout případ vzájemnou dohodou s příslušným úřadem druhého státu, za účelem vyloučení zdanění, které není v souladu s touto smlouvou.

3. Příslušné úřady obou států se budou snažit vyřešit vzájemnou dohodou všechny obtíže nebo pochybnosti, které vzniknou ve věci výkladu nebo použití této smlouvy. Mohou se také vzájemně poradit o vyloučení dvojího zdanění v případech, které nejsou upraveny touto smlouvou.

4. Příslušné úřady obou států se mohou přímo spojit za účelem dosažení dohody ve smyslu předchozích odstavců.

Článek 28

Výměna informací

1. Příslušné úřady obou států si budou vyměňovat informace (které tyto úřady mají k dispozici

při normálním chodu správy), které jsou nutné pro provádění této smlouvy, obzvláště za účelem zabránění podvodům a pro provádění právních předpisů proti kráčení daní, na něž se tato dohoda vztahuje. Všechny informace takto vyměněné budou považovány za tajné a nebudou prozrazeny žádné osobě nebo úřadům jiným než těm, které se zabývají vyměřováním nebo vybíráním daní, které jsou předmětem této smlouvy.

2. Ustanovení odstavce 1 nebudou v žádném případě vykládána tak, že ukládají jednomu z obou států povinnost:

- a) provést administrativní opatření, která by byla v rozporu se zákony nebo se správní praxí tohoto nebo druhého státu,
- b) poskytnout informace, které by nebylo možno získat podle právních předpisů nebo při normálním chodu správy tohoto nebo druhého státu,
- c) poskytnout informace, které by odhalily jakékoli výrobní, podnikové, průmyslové, obchodní nebo profesionální tajemství nebo výrobní postup nebo informaci, jejíž sdělení by bylo v rozporu s veřejným pořádkem (ordre public).

Článek 29

Diplomatické a konzulární úředníci

Ustanovení této smlouvy se nedotýkají daňových výsad, které požívají diplomatické a konzulární úředníci podle obecných pravidel mezinárodního práva nebo na základě ustanovení zvláštních dohod.

Článek 30

Teritoriální rozšíření

1. Tato smlouva může být rozšířena buď jako celek nebo s nutnými úpravami na Surinam nebo Nizozemské Antilly, nebo na tyto obě země, jestliže dotčená země bude ukládat daně podstatně podobné povahy daní, na které se tato smlouva vztahuje. Jakékoli takové rozšíření nabude účinnosti toho dne a bude podrobena takovým změnám a podmínkám, včetně podmínek upravujících jeho ukončení, které budou upřesněny a dohodnuty notami, které se vymění diplomatickou cestou.

Za vládu

Československé socialistické republiky:

L. Lér v. r.

2. Pokud nebude dohodnuto něco jiného, ukončením platnosti smlouvy neskončí také aplikace smlouvy na kteroukoli zemi, na niž byla smlouva rozšířena podle tohoto článku.

KAPITOLA VII

Závěrečná ustanovení

Článek 31

Nabytí platnosti

Tato smlouva vstoupí v platnost dnem, kdy si smluvní vlády vzájemně písemně oznámí, že smlouva byla schválena podle jejich příslušných ústavních předpisů, a její ustanovení se budou vztahovat:

pokud jde o daně vybírané srážkou u pramene, na všechny částky vyplacené nebo připsané ve prospěch 1. ledna 1972 nebo později;

pokud jde o jiné daně, na všechny daňové roky a období, počínající 1. ledna 1972 nebo později.

Článek 32

Výpověď

Tato smlouva zůstane v platnosti, dokud nebude jednou ze smluvních stran vypovězena. Každá strana může smlouvu vypovědět diplomatickou cestou výpovědí zaslanou nejméně šest měsíců před koncem každého kalendářního roku po roce 1977.

V takovém případě se smlouva nebude vztahovat na daňové roky a období počínající po ukončení kalendářního roku, ve kterém byla výpověď dána.

Dáno v Praze dne 4. března 1974 ve dvou stejnopisech, každý v českém, nizozemském a anglickém jazyce, přičemž všechna tři znění mají stejnou platnost. Dojde-li k odlišnému výkladu českého a nizozemského textu, bude rozhodující text anglický.

Na důkaz toho podepsaní, byvše k tomu řádně zmocněni, podepsali tuto smlouvu.

Za vládu

Nizozemského království:

R. Froger v. r.

P R O T O K O L

Při podpisu smlouvy o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku, uzavřené tohoto dne mezi Československou socialistickou republikou a Nizozemským královstvím, se podepsaní dohodli, že dále uvedená ustanovení tvoří nedílnou část této smlouvy.

I. K článku 4

Fyzická osoba, která žije na palubě lodi a která nemá skutečně bydliště v žádném z obou států, se bude posuzovat jako by měla bydliště ve státě, ve kterém má loď domovský přístav.

II. K článkům 10, 11 a 12

Žádosti o vrácení daně vybrané v rozporu s ustanoveními článku 10, 11 a 12 musí být podány u příslušného úřadu státu, který vybral daň, během tří roků po uplynutí kalendářního roku, ve kterém byla daň vybrána.

III. K článku 25

Pokud jde o nizozemskou daň z příjmu nebo daň společností, je shoda o tom, že základem zmíněným v článku 25 A odstavec 1 je podle okolností „onzuivere inkomen“ nebo „winst“ v pojmech nizozemských zákonů o dani z příjmu nebo o dani společností.

IV. K článku 28

Povinnost vyměňovat informace nezahrnuje informace získané od bank nebo od ústavů jím na roveň postavených. Výraz „ústavy jím na roveň postavené“ znamená kromě jiného pojišťovny.

Dáno v Praze dne 4. března 1974 ve dvou stejnopisech každý v českém, nizozemském a anglickém jazyce, přičemž všechna tři znění mají stejnou platnost. Dojde-li k odlišnému výkladu českého a nizozemského textu, bude rozhodující text anglický.

Na důkaz toho podepsaní, byvše k tomu řádně zmocněni, podepsali tento protokol.

Za vládu

Československé socialistické republiky:

L. Lér v. r.

Za vládu

Nizozemského království:

R. Froger v. r.

139

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 15. listopadu 1974

**o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky
a vládou Německé demokratické republiky
o činnosti kulturních a informačních středisek v Praze a v Berlíně**

Dne 2. října 1974 byla v Berlíně podepsána Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Německé demokratické republiky o činnosti kulturních a informačních středisek

v Praze a v Berlíně, která podle svého článku IX vstoupila v platnost dnem podpisu, tj. dnem 2. října 1974.

Český text Dohody se vyhláší současně.

První náměstek ministra:

Krajčír v. r.

DOHODA

**mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Německé demokratické republiky
o činnosti kulturních a informačních středisek v Praze a v Berlíně**

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Německé demokratické republiky,

na základě Smlouvy o přátelství, spolupráci a vzájemné pomoci mezi Československou socialistickou republikou a Německou demokratickou republikou podepsané v Praze dne 17. března 1967 a závěrů jednání mezi stranickými a vládními delegacemi Československé socialistické republiky a Německé demokratické republiky ze dne 12. listopadu 1971 a ze dne 23. září 1972,

vedeny přáním podporovat vzájemnou informovanost o úspěších socialistické výstavby, politického, hospodářského a kulturního vývoje obou zemí, ještě úžeji spolupracovat při propašování socialistické ideologie a v boji proti nepřátelským názorům, a tak prohlubovat přátelské vztahy spočívající na zásadách socialistického internacionalismu a přispívat tak k lepšímu poznání a dalšímu sbližování lidu obou států,

rozhodly se uzavřít tuto dohodu:

Článek I

1. Obě smluvní strany budou všestranně podporovat činnost kulturních a informačních stře-

dek v Československé socialistické republice a v Německé demokratické republice.

2. Kulturní a informační středisko Československé socialistické republiky v Berlíně nese název „Kulturní a informační středisko Československé socialistické republiky“.

Kulturní a informační středisko Německé demokratické republiky v Praze nese název „Kulturní a informační středisko Německé demokratické republiky“.

3. Každá ze smluvních stran může dále zříditi na území druhé smluvní strany pobočku kulturního a informačního střediska po předchozím souhlasu této druhé smluvní strany. V případě, že pobočka střediska nebude zřízena na základě vzájemnosti, jdou náklady na zřízení a provoz k tíži smluvní strany, která ji zřídila.

4. Kulturní a informační středisko Československé socialistické republiky v Německé demokratické republice a Kulturní a informační středisko Německé demokratické republiky v Československé socialistické republice jsou právníckými osobami.

Článek II

V čele kulturního a informačního střediska je ředitel, jmenovaný tou stranou, která zřizuje středisko. Ředitel odpovídá za činnost kulturního a informačního střediska.

Článek III

1. Činnost kulturních a informačních středisek se uskutečňuje v souladu s právními předpisy příslušného státu.

2. Kulturní a informační střediska spolupracují při plnění plánů, které jsou uzavírány k Dohodě o kulturní spolupráci mezi Československou socialistickou republikou a Německou demokratickou republikou.

3. Kulturní a informační středisko je podle této dohody činné na celém území příslušného státu. Pokud smluvní strany zřídí pobočky, vymezí se okruh jejich činnosti na území příslušného státu po vzájemné dohodě obou smluvních stran.

Článek IV

1. Činnost kulturních a informačních středisek zahrnuje zejména:

- a) informování o politickém, hospodářském, kulturním a vědeckém životě jejich zemí a o všestranné spolupráci zemí socialistického společenství;
- b) rozšiřování a vydávání publikací;
- c) pořádání přednášek, literárních vystoupení, filmových představení a koncertů, pořádání besed a setkání se zasloužilými pracovníky průmyslu, zemědělství, vědy a techniky;
- d) udržování a vedení čítáren a knihoven, které patří kulturním a informačním střediskům;
- e) půjčování knih, časopisů, filmů, magnetofonových pásek, diapozitivů;
- f) organizování výstav o různých oblastech činnosti a o přátelství a spolupráci lidí obou zemí;
- g) pořádání jazykových kursů;
- h) prodej knih a dalších polygrafických výrobků, jakož i gramofonových desek, výrobků lidového umění a uměleckého průmyslu, uměleckých předmětů, uměleckého skla a bižuterie v kulturních a informačních střediscích a na prodejních výstavách a zásluhovou službou;
- i) pořádání společenských podniků ve spolupráci s organizacemi hostitelské země a s kulturními a informačními středisky jiných zemí socialistického společenství;
- j) pořádání dnů přátelství a kultury.

Za vládu

Československé socialistické republiky:

Richard Dvořák v. r.

2. Prodejní činnost kulturních a informačních středisek má maloobchodní charakter.

Článek V

1. Obě smluvní strany poskytnou kulturním a informačním střediskům k bezplatnému užívání místnosti nutné k provádění činnosti podle této dohody.

2. Bude-li nutné přemístit kulturní a informační středisko, pak hostitelská země poskytne druhé straně místnosti stejné hodnoty.

3. Hostitelská země poskytne prostřednictvím Správy služeb diplomatickému sboru odpovídající byty řediteli, jeho zástupci a dalším pracovníkům kulturního a informačního střediska, vyslaným druhou stranou.

Článek VI

Dodávané zboží, zařízení a předměty potřebné pro činnost kulturních a informačních středisek podle této dohody nepodléhají odvodu daní, dávek a dovozních poplatků.

Článek VII

Zástupci organizací smluvních stran, které střediska zřídily, se zpravidla jednou za rok setkají za účelem výměny zkušeností a k projednání otázek, které vzniknou při provádění této dohody.

Článek VIII

Další otázky činnosti kulturních a informačních středisek jsou podrobně upraveny v protokolu, který je součástí této dohody.

Článek IX

1. Tato dohoda vstupuje v platnost dnem podpisu a zůstane v platnosti pět let.

Platnost této dohody se prodlužuje vždy o jeden rok, pokud ji jedna ze smluvních stran nevytáhne šest měsíců před uplynutím probíhajícího období platnosti.

2. Dnem, kdy tato dohoda vstoupí v platnost, pozbude platnosti Protokol o činnosti kulturních a informačních středisek v Praze a v Berlíně ze dne 4. května 1956 a Dodatkový protokol k Protokolu o činnosti kulturních a informačních středisek ze dne 4. května 1956.

Dáno dne 2. října 1974 v Berlíně ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce českém a německém, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za vládu

Německé demokratické republiky:

Herbert Krolkowski v. r.

PROTOKOL

**k Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky
a vládou Německé demokratické republiky
o činnosti kulturních a informačních středisek v Praze a v Berlíně**

Článek I

1. Obě strany poskytnou k užívání kulturním a informačním střediskům místnosti nutné k provádění jejich plánované činnosti. Nájemné a výdaje za elektrický proud, plyn, vodu, poplatky za čištění ulice, odvoz odpadků, topení a větrání hradí přijímající stát, s výjimkou případu, kdy středisko nebo pobočka nejsou zřízeny na základě vzájemnosti.

2. Běžnou stavební údržbu platí smluvní strana, která poskytla k užívání potřebné místnosti. Každé kulturní a informační středisko je povinno místnosti poskytnuté k užívání pojistit proti živelným škodám na svůj náklad. Přijímající stát pečuje o technický stav a kontrolu všech zabudovaných zařízení, která dal k dispozici.

3. Výdaje spojené s vnitřním zařízením, s jeho běžnou údržbou a výdaje za eventuální přestavbu kulturních a informačních středisek jdou k tíži té smluvní strany, která kulturní a informační středisko zřídila.

Článek II

Prodejní činnost kulturních a informačních středisek se provozuje na základě vzájemnosti ve vlastní režii smluvní strany, která středisko zřídila, a to těmito formami:

- individuálním prodejem v místnostech kulturního a informačního střediska,
- zásilkovým prodejem, včetně objednávkové služby pro přímé spotřebitele,
- prodejními výstavami mimo kulturní a informační středisko,
- v rámci akcí mimo kulturní a informační středisko.

Článek III

1. Prodej v kulturních a informačních střediscích zahrnuje zejména:

- a) polygrafické výrobky, jako knihy, periodické a neperiodické publikace, reprodukce, pohlednice, leporela, mapy, atlasy, glóby, noty
- b) gramofonové desky, nahrané magnetofonové pásky, diapozitivy;
- c) umělecké předměty, výrobky umělecké tvořivosti, uměleckých řemesel a uměleckého průmyslu, umělecké sklo a bižuterii.

2. Ředitelé kulturních a informačních středisek stanoví ve výši potvrzeného limitu na vlastní odpovědnost druhý a množství obchodního zboží.

Za vládu

Československé socialistické republiky:

Richard Dvůrák v. r.

Článek IV

Hodnotový objem prodejních kontingentů se stanoví v rámci ročních protokolů o vzájemné výměně zboží mezi Československou socialistickou republikou a Německou demokratickou republikou.

Výše kontingentu je pro obě kulturní a informační střediska stejná. Při plnění kontingentu se však připouští rozdíl do 10 %.

Článek V

1. Zboží určené k prodeji v kulturních a informačních střediscích dodávají střediskům příslušné organizace zahraničního obchodu přijímajícího státu

2. Dodávky zboží mezi příslušnými organizacemi zahraničního obchodu se uhrazují podle podmínek platné obchodní dohody. Kulturním a informačním střediskům se fakturují dodávky zboží v maloobchodních cenách v měně přijímajícího státu.

3. Obě strany poskytnou kulturním a informačním střediskům třicetiprocentní rabat z maloobchodní ceny.

4. Tvorba maloobchodních cen se řídí platnými předpisy přijímajícího státu.

5. Při státem prováděné úpravě maloobchodních cen budou vzniklé cenové rozdíly u zboží, které kulturní středisko nakoupilo před touto úpravou a neprodalo, vyrovnány se státním rozpočtem přijímajícího státu.

Článek VI

Čistý zisk z prodejní činnosti zůstává kulturním a informačním střediskům na krytí jejich provozních a jiných výdajů.

Článek VII

1. Kulturní a informační střediska mají u příslušných státních bank hostitelské země provozní konta v měně této země.

2. Účetnictví kulturních a informačních středisek se vede podle systému, formou a v jazyce toho státu, který kulturní a informační středisko zřídil.

Dáno v Berlíně dne 2. října 1974 ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce českém a německém, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za vládu

Německé demokratické republiky:

Herbert Krolkowski v. r.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBEČNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Federální statistický úřad v součinnosti s Českým statistickým úřadem a Slovenským statistickým úřadem

vydal podle § 35 odst. 2 zákona č. 21/1971 Sb., o jednotné soustavě sociálně ekonomických informací:

1. výnos, kterým se mění a doplňují směrnice „14 VO“

(Č. V. 1203/74-75 ze dne 6. 3. 1974)

V souvislosti se zřízením federálního ministerstva hutnictví a těžkého strojírenství a federálního ministerstva všeobecného strojírenství na základě ústavního zákona č. 157/1973 Sb. a s nově zavedeným prodejem bločkových jízdenek pro pražskou městskou hromadnou dopravu se tímto předpisem mění a doplňují směrnice k státním statistickým výkazům pro vykazující jednotky „14 VO“ za úsek vnitřní obchod a veřejné stravování, platné od 1. 1. 1973, a seznam zboží pro celostátní vykazování ve vnitřním obchodě „Příloha k směrnicím 14 VO“.

Výnos nabývá účinnosti dnem vyhlášení, tj. 21. června-1974 a byl uveřejněn ve Zpravodaji ústředních statistických orgánů v částce 4/1974 pod poř. č. 8;

2. výnos, kterým se mění a doplňují směrnice „6 Iv Byt“

(Č. V. 1284/75 ze dne 18. 9. 1974)

Vzhledem k nové úpravě způsobu a rozsahu dokumentace staveb vyhláškou federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj č. 163/1973 Sb., o dokumentaci staveb, upravují se tímto předpisem směrnice k státním statistickým výkazům „6 Iv Byt“ za úsek bytová výstavba, platné od 1. 1. 1972.

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1975 a byl uveřejněn ve Zpravodaji ústředních statistických orgánů v částce 9/1974 pod poř. č. 9;

3. výnos, kterým se mění a doplňují směrnice k státním statistickým výkazům „24 ZP“ za úsek základní prostředky

(Č. V. 1288/74-75 ze dne 25. 9. 1974)

Se zřetelem k požadavkům ústředních plánovacích orgánů na dodatečné zpřesnění některých ukazatelů se tímto výnosem mění a doplňuje část IV — Vysvětlivky k výkazům Zp 1-01 směrnic k státním statistickým výkazům pro vykazující jednotky „24 ZP“ za úsek základní prostředky, platných od 1. 1. 1973.

Výnos nabývá účinnosti dnem vyhlášení, tj. 7. listopadu 1974 s tím, že změny a doplňky v něm uvedené použijí organizace poprvé při sestavování výkazů o základních prostředcích Zp 1-01 za rok 1974; výnos byl uveřejněn ve Zpravodaji ústředních statistických orgánů v částce 9/1974 pod poř. č. 10;

4. výnos, kterým se mění a doplňují směrnice „4 Proj“

(Č. V. 1266/75 ze dne 23. 4. 1974)

V návaznosti na usnesení vlády ČSR č. 228/1973 o rozsahu projektové spolupráce krajských projektových organizací na přípravě investic NV hl. m. Prahy a Severočeského KNV a v návaznosti na vyhlášku federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj č. 163/1973 Sb., o dokumentaci staveb, a nově vydané předpisy tohoto ministerstva se doplňují směrnice k státním statistickým výkazům pro vykazující jednotky „4 Proj“ za úsek projektové práce a inženýrská činnost, platné od 1. 1. 1973 ve znění výnosu FSÚ ze dne 26. 3. 1973 Č. V. 811/73-75, kterým se doplňují a mění směrnice „4 Proj“.

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1975 a byl uveřejněn ve Zpravodaji ústředních statistických orgánů v částce 9/1974 pod poř. č. 11;

5. výnos, kterým se mění a doplňují směrnice „7 Stav“

(Č. V. 1268/75 ze dne 7. 8. 1974)

Předpis se týká úprav směrnic k státním statistickým výkazům „7 Stav“ za úsek stavebnictví platných od 1. ledna 1973 v důsledku vydání vyhlášky federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj č. 163/1973 Sb., o dokumentaci staveb, zavedení státního statistického výkazu Stav S 1-04(12) o stavebních správách (závodech) a doplňků ke struktuře stavebních prací na opravách.

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1975 a byl uveřejněn ve Zpravodaji ústředních statistických orgánů v částce 9/1974 pod poř. č. 12.

Do všech předpisů Federálního statistického úřadu uvedených v tomto oznámení je možno nahlédnout u všech ústředních a oblastních orgánů státní statistiky.

Federální statistický úřad

vydal podle § 35 odst. 2 zákona č. 21/1971 Sb., o jednotné soustavě sociálně ekonomických informací:

1. výnos, kterým se mění a doplňují směrnice k státním statistickým výkazům „3 Tech“ za úsek rozvoj vědy a techniky (Č. V. 1281/74—75 ze dne 30. 8. 1974).

Vzhledem k nutnosti zabezpečit realizaci zákona č. 84 1972 Sb., o objevech, vynálezech, zlepšovacích návrzích a průmyslových vzorech, v zájmu zabezpečení jednotného strukturalního uspořádání ukazatelů o pracovních v návaznosti na unifikovaný výkaz o práci a v souvislosti s revizí nomenklatur technickohospodářských ukazatelů se mění a doplňují směrnice k státním statistickým výkazům pro vykazující jednotky „3 Tech“ za úsek rozvoj vědy a techniky platné od 1. 1. 1973, pokud jde o výkazy Tech 3-01, Tech 4-02 (01), Tech 5-01, Tech 6-02 (01) a Tech 11-04.

Výnos nabývá účinnosti dnem vyhlášení, tj. 27. listopadu 1974 s tím, že jeho ustanovení se použije poprvé pro sestavení výkazů: — Tech 4-02(01) za 1. pololetí 1974 — Tech 3-01 za rok 1974, resp. Tech 3-02 (01) za 1. pololetí 1975 — Tech 5-01 za rok 1974 — Tech 6-01 za rok 1975 — Tech 11-04 za 1. čtvrtletí 1975; výnos byl uveřejněn ve Zpravodaji ústředních statistických orgánů v částce 10—11/1974 pod poř. č. 13;

2. výnos o změnách a doplňcích jednotné klasifikace výkonů (Čj. 20 204/74 ze dne 22. prosince 1974).

V souladu s ustanovením § 7 vyhlášky č. 114/1972 Sb., o zavedení a využívání jednotné klasifikace výkonů, mění se k návrhu Českého úřadu geodetického a kartografického a Slovenského úřadu geodézie a kartografie jednotná klasifikace výkonů, třídění oboru 984 — geodetické a kartografické výkony a podle návrhů dodavatelských organizací se doplňuje jednotná klasifikace výkonů o dosud nezařazené výkony.

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1975 a byl uveřejněn ve Zpravodaji ústředních statistických orgánů v částce 13/1974, pod poř. č. 14;

3. výnos, kterým se mění a doplňují směrnice „2/2 Roč Prům“ (Č. V. 1278/75 ze dne 29. 8. 1974).

K prohloubení analýzy ekonomického vývoje a v souvislosti s úpravami jednotné soustavy ekonomických klasifikací se mění a doplňují směrnice k státním statistickým výkazům pro vykazující jednotky „2/2 Roč Prům“ za úsek průmysl — roční analytický výkaz průmyslových národních podniků, platné od 1. 1. 1974.

Předmětem výnosu jsou drobné změny a opravy tiskových chyb ve směrnících. Zpřesněna je předkládací povinnost, povinnost odsouhlasení s nadřízeným orgánem a povinnost opravovat chyby ve výkaze, vytýkané protokolem. Ustanovení týkající se vložky 6 jsou uvedena v soulad s novým číslováním oborů prací výrobní povahy a výkonů.

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1975 a použije se poprvé pro sestavení a předložení výkazu Roč Prům 1974 za rok 1974; výnos byl uveřejněn ve Zpravodaji ústředních statistických orgánů v částce 13/1974, pod poř. č. 15;

4. výnos o úkolech koncernů v oblasti sociálně ekonomických informací (čj. 19 844/74 ze dne 28. 12. 1974).

Tímto předpisem se upravuje poskytování informací pro účely statistického zjišťování v souvislosti se zavedením koncernové formy výrobních hospodářských jednotek.

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1975 a byl uveřejněn ve Zpravodaji ústředních statistických orgánů v částce 15/1974 pod poř. č. 17.

Federální statistický úřad

v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a ústředním výborem Odborového svazu pracovníků státních orgánů, peněžnictví a zahraničního obchodu, vydal podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, **výnos o odměňování technických pracovníků Centrální databanky při Federálním statistickém úřadu** (čj. 18 686/74 ze dne 12. prosince 1974).

Výnosem se upravují platové poměry technických pracovníků Centrální databanky při Federálním statistickém úřadu.

Výnos nabývá účinnosti dnem zřízení Centrální databanky a byl uveřejněn ve Zpravodaji ústředních statistických orgánů v částce 14 pod poř. č. 16.

Ministerstvo školství České socialistické republiky

vydalo podle § 32 odst. 1 zákona č. 186/1960 Sb., o soustavě výchovy a vzdělávání [školský zákon], a podle § 29 zákona č. 89/1958 Sb., o výchově dorostu k povolání (učňovský zákon), **výnos ze dne 16. prosince 1974 čj. 32 179/74-25, jímž se na školách poskytujících střední a vyšší vzdělání (včetně zařízení pro výchovu učňů) mění název vyučovacího předmětu „tělesná výchova a branná příprava“ a zavádí vyučovací předmět „branná výchova“**.

Výnos stanoví, že se vyučovací předmět „tělesná výchova a branná příprava“ dělí na dva vyučovací předměty — „tělesná výchova“ a „branná výchova“. Branné výchově a tělesné výchově se vyučuje v dosavadním rozsahu vyučovacích hodin.

Výnosem se zrušuje výnos o úpravě názvu vyučovacího předmětu „tělesná výchova“ na školách poskytujících střední a vyšší vzdělání a na odborných učilištích ze dne 21. září 1971, čj. 22 308/1971-213 (Věstník MŠ a MK roč. 1971, str. 181).

Výnos nabývá účinnosti dnem 20. ledna 1975. Je uveřejněn ve Věstníku ministerstva školství a ministerstva kultury ČSR roč. 1975, sešit 1, a lze do něj nahlédnout ve všech školách a na odborech školství ONV a KNV.

Ministerstvo zdravotnictví České socialistické republiky

vydalo v dohodě s Českým statistickým úřadem podle § 70 odst. 1 písm. c) zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, **výnos o používání mezinárodní statistické klasifikace nemocí, úrazů a příčin smrti** čj. LP/1-210-18.12.1974.

Výnosem se zavádí používání mezinárodní statistické klasifikace nemocí, úrazů a příčin smrti vyjádřené v podrobném seznamu nemocí, úrazů a příčin smrti a zrušuje se používání zkráceného seznamu nemocí a úrazů.

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1975.

Výnos je uveřejněn v částce 7/1974 Ústředního věstníku ČSR a přetištěn v částce 22-24/1974 Věstníku ministerstva zdravotnictví ČSR a lze do něj nahlédnout na ministerstvu zdravotnictví ČSR a na okresních a krajských národních výborech.